

U S T A W A

z dnia r.

**o zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania,
rozpoznawania, wydobywania i transportowania węglowodorów¹⁾**

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania, wydobywania oraz transportowania węglowodorów związanego z ich wydobyciem.

2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) węglowodory – węglowodory w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r., poz. 196);
- 2) poszukiwanie – poszukiwanie w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 3) rozpoznawanie – rozpoznawanie w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4) koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów – koncesję na:
 - a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, przed wydaniem podmiotowi, któremu koncesję tą udzielono, decyzji inwestycyjnej, o której mowa w art. 49z tej ustawy, lub
 - b) poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węglowodorów, udzieloną na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, na wniosek złożony przed dniem 1 stycznia 2015 r.;
- 5) koncesja uprawniająca do wydobywania węglowodorów – koncesję na:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

- a) poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, po wydaniu podmiotowi, któremu koncesję tą udzielono, decyzji inwestycyjnej, lub
 - b) wydobywanie węglowodorów ze złoża, udzieloną na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu art. 3 pkt 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.²⁾);
 - 7) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu art. 3 pkt 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
 - 8) sieć gazociągów kopalnianych – sieć gazociągów kopalnianych (złożowych, kolektorowych i ekspedycyjnych) w rozumieniu art. 3 pkt 11c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
 - 9) gazociąg bezpośredni – gazociąg bezpośredni w rozumieniu art. 3 pkt 11e ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
 - 10) inwestycja w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów – przedsięwzięcie obejmujące poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz roboty budowlane niezbędne do obsługi oraz prawidłowego wykonania tych prac;
 - 11) inwestycja w zakresie wydobywania węglowodorów – przedsięwzięcie prowadzone na podstawie koncesji uprawniającej do wydobywania węglowodorów, obejmujące prace związane ze środkami, w tym wyrobiskami górniczymi, obiektami budowlanymi, urządzeniami oraz instalacjami, przeznaczonymi do prowadzenia zakładu górniczego służącego do wydobywania węglowodorów ze złóż, wraz z pozostającą w związku technologicznym z wydobywaniem węglowodorów ze złóż infrastrukturą niezbędną do jego obsługi oraz prawidłowego funkcjonowania, w tym zakłady lub instalacje oczyszczania lub obróbki oraz instalacje używane do magazynowania, , z wyłączeniem instalacji magazynowych w rozumieniu art. 3 pkt 10a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
 - 12) inwestycja w zakresie transportowania węglowodorów – pozostające w związku technologicznym z inwestycją w zakresie wydobywania węglowodorów przedsięwzięcie

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 984, 1101 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 151 i 478.

obejmujące roboty budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.³⁾), dotyczące:

- a) sieci gazociągów kopalnianych, z wyłączeniem gazociągów wykorzystywanych do transportu gazu ziemnego do terminalu oraz wykorzystywanych do transportu gazu ziemnego do końcowego przeładunkowego terminalu przybrzeżnego,
 - b) gazociągów bezpośrednich,
 - c) gazociągów służących transportowaniu wydobytych węglowodorów pomiędzy miejscem ich wydobycia, zakładem oczyszczania, zakładem obróbki lub instalacją używaną do magazynowania,
 - d) gazociągów służących transportowaniu wydobytych węglowodorów z miejsca ich wydobycia, zakładu oczyszczania, zakładu obróbki do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej,
 - e) rurociągów służących transportowaniu wydobytych węglowodorów z miejsca ich wydobycia do bazy paliw płynnych (terminalu)
 - przeznaczonych do transportowania wydobytych węglowodorów w granicach Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z pozostającą w związku technologicznym z wydobyciem węglowodorów ze złóż infrastrukturą niezbędną do ich obsługi oraz prawidłowego funkcjonowania;
- 13) obszary morskie – obszary określone w art. 2 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014);
- 14) kataster nieruchomości – ewidencję gruntów i budynków (kataster nieruchomości) w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520);
- 15) nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym – nieruchomość, o której mowa w art. 113 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518, z późn. zm.⁴⁾).

3. Ustawy nie stosuje się do obszarów parków narodowych i ich otulin oraz rezerwatów przyrody i ich otulin, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2013 r. poz. 627, z późn. zm.⁵⁾).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133 i 1200 oraz z 2015 r. poz. 200, 443 i 528).

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 659, 805, 822, 906 i 1200.

4. Inwestycje w zakresie transportowania węglowodorów nie obejmują sieci przesyłowych i sieci dystrybucyjnych oraz rurociągów przesyłowych dalekosiężnych.

Art. 2.1. Inwestycje, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 10-12, są celami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

2. W przypadku, gdy na tym samym obszarze mają być prowadzone inwestycje, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 10-12, oraz inwestycje, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 687 oraz z 2014 r. poz. 40),
- 2) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1594, z późn. zm.⁶⁾),
- 3) ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. Nr 42, poz. 340 i Nr 161, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 951),
- 4) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2014 r. poz. 1501),
- 5) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675, z późn. zm.⁷⁾),
- 6) ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963, z późn. zm.⁸⁾), lub
- 7) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40)

- inwestycje, o których mowa w pkt 1-7 mają pierwszeństwo przed inwestycjami, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 10-12.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 628 i 842, 2014 r. poz. 805, 850, 926, 1002, 1101 i 1836 oraz z 2015 r. poz. 222.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 644, 768 i 962 oraz z 2015 r. poz. 200.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, 1256 i 1445 oraz z 2014 r. poz. 768.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40 i 850.

Art. 3. 1. Realizacja inwestycji wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 10-12 jest możliwa niezależnie od ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w gminie oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

2. Na terenie, dla którego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa przeznaczenie: zabudowy techniczno-produkcyjnej, użytkowania rolniczego, zieleni i wód, komunikacji lub infrastruktury technicznej, dopuszcza się realizację inwestycji wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 10-12 również w przypadku, gdy nie są one przewidziane w tym planie, chyba że plan ustanawia w tym zakresie zakazy lub ograniczenia wynikające z przepisów odrębnych lub aktów wydanych na ich podstawie.

3. Ilekroć w odrębnych przepisach, w szczególności w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, podejmowanie lub wykonywanie działalności obejmującej przygotowanie lub realizację inwestycji, wymienionych w art. 1 ust. 2 pkt 10-12, uzależnione jest od zgodności lub nienaruszania przeznaczenia lub sposobu wykorzystywania nieruchomości wynikającego z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, wymóg ten uważa się za spełniony w zakresie wynikającym z ust. 1 i 2.

4. Lokalizacja inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 10-12, w obszarach morskich następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, z uwzględnieniem wymogów określonych dla tych obszarów w niniejszej ustawie.

Rozdział 2

Przygotowanie i realizowanie inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów

Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w

ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.⁹⁾).

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 60 dni od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 3, organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

5. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 4.

6. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 5. 1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy, wydanie decyzji o nietrwałym wyłączeniu gruntów z produkcji rolniczej lub leśnej, o której mowa w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1205 oraz z 2014 r. poz. 40 i 1101), wymaganej dla realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o okresowym wyłączeniu gruntów z produkcji rolniczej lub leśnej oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 21 dni od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 3, organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji o okresowym wyłączeniu

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133.

gruntów z produkcji rolniczej lub leśnej, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

5. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 4.

6. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 6. 1. W przypadku, gdy inwestycja w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów wymaga przejścia przez tereny śródlądowych wód płynących, dróg publicznych, bądź obszary kolejowe, inwestor jest uprawniony do zajęcia tego terenu.

2. Inwestor, nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia w drodze pisemnej umowy z zarządcą drogi, zarządcą infrastruktury kolejowej lub z właściwym organem, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469), zakres, termin i warunki zajęcia tego terenu, w tym wynagrodzenie z tego tytułu. Zajęcie terenu, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

3. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia złożenia przez inwestora wniosku o uzgodnienie nie dojdzie do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2, wojewoda, na wniosek inwestora, wydaje w tym zakresie decyzję zastępującą umowę. Decyzja określa zakres, termin i warunki zajęcia terenu, w tym wynagrodzenie z tego tytułu.

4. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody, w zakresie decyzji, o której mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Art. 7. 1. Jeżeli do inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów niezbędne jest wejście na teren cudzej nieruchomości, inwestor występuje o zgodę właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości na wejście na teren nieruchomości, obejmującą uzgodnienie przewidywanego sposobu, zakresu i terminów zajęcia nieruchomości oraz wynagrodzenia z tego tytułu.

2. Inwestor informuje wojewodę o prowadzonych uzgodnieniach z właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości, w szczególności o planowanych spotkaniach

uzgodnieniowych. Wojewoda może skierować na spotkanie uzgodnieniowe swojego przedstawiciela w charakterze obserwatora.

3. W razie nieuzyskania, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia, zgody obejmującej uzgodnienie warunków, o których mowa w ust. 1, inwestor może wystąpić do wojewody z wnioskiem o wydanie decyzji o udostępnieniu nieruchomości w celu poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów na terenie objętym koncesją na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów, w granicach którego jest uprawniony do prowadzenia prac geologicznych. Obowiązek udostępnienia nieruchomości ustanawia się na czas określony w decyzji, nie dłuższy niż określony w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów okres poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów.

4. Wniosek inwestora o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie węglowodorów;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) określenie dotychczasowego sposobu korzystania z nieruchomości i stanu jej zagospodarowania;
- 4) oznaczenie nieruchomości lub ich części, na które wejście jest konieczne do przeprowadzenia prac;
- 5) wskazanie prac, które mają być przeprowadzone przez inwestora;
- 6) oświadczenie inwestora o braku zgody właściciela, o której mowa w ust. 1.

5. Wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 3, oraz o wydaniu takiej decyzji.

6. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, wynosi 21 dni od dnia złożenia wniosku.

7. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 6, organ wyższego stopnia wymierza wojewodzie, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

8. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 7.

9. Do terminu, o którym mowa w ust. 6, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

10. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w zakresie decyzji, o której mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

11. Obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w ust. 3, w szczególności obowiązek udostępnienia nieruchomości, podlegają egzekucji administracyjnej.

Art. 8. 1. Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 3:

- 1) wnioskodawcę, na adres wskazany we wniosku;
- 2) właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, przy czym zawiadomienie wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości, ze skutkiem doręczenia.

2. Wojewoda obwieszcza o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 3, w urzędzie wojewódzkim i w urzędach gmin właściwych ze względu na usytuowanie nieruchomości objętej wnioskiem, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu lokalnym. W obwieszczeniu zamieszcza się oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

3. Nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania i doręczenia decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 3, oraz zawiadomienia o jej wydaniu:

- 1) nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji;
- 2) brak w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji;
- 3) niewykazanie prawa do spadku przez spadkobierców, jeżeli dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji nie żyje.

4. Zawiadomienia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 3, stron postępowania:

- 1) innych niż wymienione w ust. 1 lub
 - 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 3,
- dokonuje się poprzez obwieszczenie, o którym mowa w ust. 2, przy czym zawiadomienie uważa się za dokonane z dniem obwieszczenia.

5. Do doręczania innych wezwań, zawiadomień i pism, które organ lub organ wyższego stopnia jest obowiązany doręczać stronom w toku postępowania, oraz do zawiadamiania stron o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 3, przepisy ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Decyzja, o której mowa w art. 7 ust. 3, wiąże każdorazowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osoby, którym przysługują inne prawa do nieruchomości.

7. Uprawnienia wynikające z ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 3, podlegają ujawnieniu w księdze wieczystej. Do złożenia wniosków o wpis oraz wykreślenie uprawnienia z księgi wieczystej zobowiązany jest inwestor.

Art. 9. 1. W przypadku udostępnienia nieruchomości na podstawie decyzji, o której mowa w art. 7 ust. 3, właścicielowi, użytkownikowi wieczystemu lub osobie, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, przysługuje od inwestora odszkodowanie, w wysokości uzgodnionej z inwestorem.

2. Jeżeli w terminie 30 dni, licząc od dnia, w którym inwestor zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 7 ust. 3, uprawniony jest do wejścia na teren nieruchomości, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, każda ze stron może się zwrócić do wojewody o ustalenie wysokości odszkodowania. Odszkodowanie powinno odpowiadać wysokości wynagrodzenia za oddanie nieruchomości do korzystania oraz uwzględniać inne szkody związane z jej udostępnieniem.

3. Koszty wyceny szkód ponosi inwestor, a ich wysokość określa wojewoda w decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Obowiązek wypłaty odszkodowania obciąża inwestora. Zapłata odszkodowania następuje jednorazowo, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja podlega wykonaniu, chyba że uprawniony do otrzymania odszkodowania wnioskuje o inny sposób wypłaty. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania należą się odsetki ustawowe.

4. Strona niezadowolona z wysokości przyznanego jej odszkodowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej decyzji o odszkodowaniu, może wnieść powództwo do sądu powszechnego. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 10. 1. Inwestor, po zakończeniu prac w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego.

2. Jeżeli:

- 1) przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty lub
- 2) w trakcie okresu udostępnienia powstały szkody, które nie zostały uwzględnione w odszkodowaniu, o którym mowa w art. 9 ust. 2
- właścicielom, użytkownikom wieczystym i osobom, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe, przysługuje od inwestora odszkodowanie.

3. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 2, powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli wskutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

4. Decyzję o odszkodowaniu, o którym mowa w ust. 2, wydaje wojewoda w terminie 30 dni, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, lub osoby, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości, złożony po dniu, w którym:

- 1) ustał obowiązek udostępnienia nieruchomości – przypadku określonym w ust. 2 pkt 1;
- 2) powstała szkoda – w przypadku określonym w ust. 2 pkt 2.

5. Koszty wyceny szkód ponosi inwestor, a ich wysokość określa wojewoda w decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Obowiązek wypłaty odszkodowania obciąża inwestora. Zapłata odszkodowania następuje jednorazowo, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja podlega wykonaniu, chyba że uprawniony do otrzymania odszkodowania wnioskuje o inny sposób wypłaty. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania należą się odsetki ustawowe.

6. Strona niezadowolona z wysokości przyznanego jej odszkodowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej decyzji o odszkodowaniu, może wnieść powództwo do sądu powszechnego. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 11. 1. Jeżeli przeprowadzenie prac w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, pozwolenie to wydaje marszałek województwa w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Dla ustalenia stanu prawnego nieruchomości, o których mowa w art. 132 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, siedziby i adresy właścicieli tych nieruchomości określa się według katastru nieruchomości.

3. W sprawach uzyskania pozwolenia wodnoprawnego art. 8 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

4. Do doręczania wezwań, zawiadomień i pism, które organ lub organ wyższego stopnia jest obowiązany doręczać stronom w toku postępowania, oraz do zawiadamiania stron o

wydaniu pozwolenia wodnoprawnego art. 8 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio. Przepisu art. 127 ust. 7a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne nie stosuje się.

5. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego oraz o wydaniu takiego pozwolenia.

6. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 1, organ wyższego stopnia wymierza marszałkowi województwa, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

7. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 6.

8. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 12. W sprawach projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz wykonywania innych robót budowlanych w ramach inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego wykonuje właściwy miejscowo dyrektor okręgowego urzędu górniczego, a organem wyższego stopnia w stosunku do dyrektora okręgowego urzędu górniczego jest Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

Art. 13. Do robót budowlanych w ramach inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów stosuje się art. 29 ust. 1 pkt 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, zwanej dalej „Prawem budowlanym”, oraz art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.¹⁰⁾). Przepis art. 30 ust. 6 pkt 2 Prawa budowlanego w zakresie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stosuje się z uwzględnieniem art. 3 niniejszej ustawy.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445, z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446 oraz z 2014 r. poz. 379, 768 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 22.

Rozdział 3

Przygotowanie i realizacja inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów

Art. 14. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów, na wniosek inwestora, wydaje właściwy miejscowo wojewoda.

2. W przypadku inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów realizowanej na obszarze dwóch lub więcej województw, decyzję o ustaleniu inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów wydaje wojewoda, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część nieruchomości przeznaczonych na realizację inwestycji.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Art. 15. 1. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów zawiera:

- 1) określenie granic terenu objętego wnioskiem, przedstawionych na kopii mapy zasadniczej lub w przypadku jej braku, na kopii mapy ewidencyjnej, przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmującej teren, którego wniosek dotyczy, i obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1: 5000 lub większej;
- 2) określenie lokalizacji planowanych sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, jak również podmorskich kabli i rurociągów, za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych naniesionych na mapę morską - w przypadku, gdy inwestycja jest realizowana na obszarze morskim;
- 3) określenie zmian w dotychczasowym sposobie zagospodarowania i uzbrojeniu terenu;
- 4) analizę powiązania inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 5) ogólną charakterystykę inwestycji, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, a w razie potrzeby również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia i gabarytów projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,

- c) charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko,
 - d) warunków ochrony przeciwpożarowej,
 - e) informacji na temat substancji niebezpiecznych i ich maksymalnych ilości, które mogą znaleźć się w dowolnym czasie na terenie inwestycji w warunkach jej normalnej pracy oraz stwarzanych przez nie zagrożeń;
- 6) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, będącą podstawą wydania decyzji inwestycyjnej, o której mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
 - 7) mapy z projektami podziału nieruchomości, w przypadku konieczności dokonania podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne;
 - 8) wskazanie nieruchomości, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 31 ust. 1;
 - 9) wskazanie ujawnionych ograniczonych praw rzeczowych obciążających nieruchomości, ujawnionych w katastrze nieruchomości lub księdze wieczystej, jeżeli została założona;
 - 10) wskazanie nieruchomości, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
 - 11) wskazanie nieruchomości, o których mowa w art. 36 ust. 1, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona;
 - 12) opinie, o których mowa w ust. 3;
 - 13) wskazanie gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi;
 - 14) wypis z katastru nieruchomości;
 - 15) koncesję uprawniającą do wydobywania węglowodorów wraz z decyzją inwestycyjną wydaną na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, jeżeli jest ona wymagana.

2. Nie można uzależniać ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów od zobowiązania inwestora do spełnienia nieprzewidzianych odrębnymi przepisami świadczeń lub warunków.

3. Przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów inwestor występuje o opinie:

- 1) ministra właściwego do spraw zdrowia - w odniesieniu do inwestycji zlokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 651 i 742);
- 2) ministrów właściwych do spraw gospodarki morskiej, gospodarki, kultury i dziedzictwa narodowego, rybołówstwa, spraw wewnętrznych oraz Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do wznoszenia i wykorzystywania sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń oraz układania podmorskich kabli i rurociągów w polskich obszarach morskich, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 3) dyrektora właściwego urzędu morskiego - w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, a także morza terytorialnego i morskich wód wewnętrznych w przypadku układania podmorskich kabli i rurociągów, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;
- 4) starosty – jako właściwego organu ochrony środowiska w zakresie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 5) właściwego organu nadzoru górniczego - w zakresie warunków geologiczno-górnich w przypadku inwestycji lokalizowanych w granicach terenów górniczych;
- 6) właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, stref ochronnych ujęć wody, obszarów ochronnych głównych zbiorników wód podziemnych i powierzchniowych;
- 7) ministra właściwego do spraw rozwoju wsi - w odniesieniu do gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III oraz starosty w odniesieniu do gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas IV-VI;

- 8) starosty - w odniesieniu do nieruchomości, na których znajdują się urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, oraz marszałka województwa w odniesieniu do nieruchomości, na których występują urządzenia melioracji wodnych podstawowych;
- 9) właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej - w odniesieniu do inwestycji podlegającej przepisom ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z 2010 r. Nr 57, poz. 353, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2013 r. poz. 1635) oraz ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹¹⁾);
- 10) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe - w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 11) starosty - w odniesieniu do gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa;
- 12) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków - w odniesieniu do zabytków chronionych na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446);
- 13) właściwego zarządcy drogi - w odniesieniu do obszarów pasa drogowego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460);
- 14) właściwego zarządcy terenów kolejowych - w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 15) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej - w odniesieniu do linii kolejowej;
- 16) właściwego dla proponowanej lokalizacji inwestycji organu prowadzącego kataster nieruchomości - w zakresie kolizji przebiegu planowanej inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 17) właściwego miejscowo zarządu województwa, zarządu powiatu oraz wójta (burmistrza, prezydenta miasta);
- 18) właściwego wojewody, marszałka województwa oraz starosty - w zakresie zadań rządowych albo samorządowych, służących realizacji inwestycji celu publicznego o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt. 3 i art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122 i 151.

planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - w odniesieniu do terenów nieobjętych aktualnymi planami zagospodarowania przestrzennego;

- 19) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego - w odniesieniu do obiektów budowanych na terenach, na których znajduje się lotnisko, lotnicze urządzenie naziemne lub wyznaczono obszar terenu pozostający w zasięgu powierzchni ustalających dopuszczalne gabaryty zabudowy i obiektów naturalnych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393 oraz z 2014 r. poz. 768);
- 20) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa - w odniesieniu do nieruchomości, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. 2010 r. Nr 33, poz. 179);
- 21) Ministra Obrony Narodowej - w odniesieniu do nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa, pozostających w trwałym zarządzie organów wojskowych oraz nieruchomości niezbędnych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 22) właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska - w odniesieniu do form ochrony przyrody, w przypadku inwestycji, dla których nie było wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 23) ministra właściwego do spraw gospodarki – w odniesieniu do wpływu inwestycji na bezpieczeństwo energetyczne państwa, realizację polityki energetycznej państwa, bezpieczeństwo zaopatrzenia w paliwa oraz funkcjonowanie krajowych systemów energetycznych.

4. Do wystąpienia o opinię, o której mowa w ust. 3 pkt 9, załącza się dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1-11, 13 oraz 14.

5. Właściwy organ wydaje opinię, o której mowa w ust. 3, w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Kopię opinii właściwy organ przekazuje wojewodzie. Niewydanie opinii w tym terminie traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów.

6. Opinie, o których mowa w ust. 3, z wyłączeniem opinii, o której mowa w ust. 3 pkt 22, zastępują uzgodnienia, pozwolenia, opinie, zgody bądź stanowiska właściwych organów, wymagane odrębnymi przepisami dla lokalizacji inwestycji.

7. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów może dotyczyć również inwestycji w zakresie transportowania

węglowodorów, jeżeli jest ona objęta tym samym zamierzeniem inwestycyjnym, co inwestycja w zakresie wydobywania węglowodorów.

Art. 16. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów wydaje się w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 15 ust. 1.

2. Wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 1, organ wyższego stopnia wymierza wojewodzie, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

4. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 3.

5. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

6. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w zakresie decyzji, o której mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Art. 17. 1. Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów:

- 1) wnioskodawcę na adres wskazany we wniosku;
- 2) właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia;
- 3) właściwe miejscowo organy w sprawach, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3, przy czym wójt (burmistrz, prezydent miasta) niezwłocznie ogłasza o wszczęciu postępowania na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy.

2. Wojewoda obwieszcza o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, w urzędzie wojewódzkim i w urzędach gmin właściwych ze względu na usytuowanie nieruchomości objętej wnioskiem, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu lokalnym. W obwieszczeniu

zamieszcza się oznaczenia nieruchomości objętych wnioskiem, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, a także informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

3. Nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania i doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz zawiadomienia o jej wydaniu:

- 1) nieuregulowany stan prawny nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji;
- 2) brak w katastrze nieruchomości danych pozwalających na ustalenie danych osobowych, w szczególności adresu zamieszkania, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji;
- 3) niewykazanie prawa do spadku przez spadkobierców, jeżeli dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji nie żyje.

4. Zawiadomienia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, stron postępowania:

- 1) innych niż wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2 lub
 - 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 3
- dokonuje się poprzez obwieszczenie, o którym mowa w ust. 2, przy czym zawiadomienie uważa się za dokonane z dniem obwieszczenia.

5. Do doręczania innych wezwań, zawiadomień i pism, które organ oraz organ wyższego stopnia jest obowiązany doręczać stronom w toku postępowania, oraz do zawiadamiania stron o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1. Z dniem doręczenia zawiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1:

- 1) nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, objęte wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów, nie mogą być przedmiotem obrotu w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami oraz o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa;
- 2) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów do czasu wydania takiej decyzji, nie wydaje się decyzji o pozwoleniu na budowę, a także nie dokonuje się podziału ani scalenia i podziału nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów; toczące się

postępowania ulegają zawieszeniu z mocy prawa do czasu wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów;

- 3) w odniesieniu do nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów, do czasu wydania takiej decyzji, zawiesza się postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 1 pkt 1 jest nieważna.

3. W przypadku, gdy po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów,
 - 2) przeniesienie lub przejście własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości objętej wnioskiem, o którym mowa w pkt 1, wskutek innego zdarzenia prawnego
- nabywca, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1, nabywca i zbywca, są obowiązani do zgłoszenia właściwemu wojewodzie danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

4. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3 i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania.

5. Przepis ust. 1 pkt 2 i 3 nie dotyczy inwestycji realizowanych na podstawie ustaw wymienionych w art. 2 ust. 2, jak również postępowań, których stroną jest wnioskodawca realizujący inną inwestycję w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycję w zakresie transportowania węglowodorów na danej nieruchomości.

6. Wojewoda niezwłocznie składa wniosek do właściwego sądu o ujawnienie w księdze wieczystej wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów, a jeżeli nieruchomość nie ma założonej księgi wieczystej - o złożenie do istniejącego zbioru dokumentów zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania.

Art. 19. W postępowaniu o ustalenie lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów nie stosuje się art. 31 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z

2015 r. poz. 211), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. W przypadkach określonych w art. 97 § 1 pkt 1-3 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zawieszają się postępowania. Przepisy art. 30 § 5 i art. 34 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się, z zastrzeżeniem, że organ prowadzący postępowanie wyznacza z urzędu przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia przedstawiciela lub kuratora przez sąd.

Art. 20. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów określa i zawiera:

- 1) rodzaj inwestycji;
- 2) określenie terenu objętego inwestycją w zakresie wydobywania węglowodorów, w tym linii rozgraniczających teren inwestycji;
- 3) warunki techniczne realizacji inwestycji;
- 4) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków, w tym dotyczące przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym;
- 5) warunki usytuowania inwestycji z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe;
- 6) wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich;
- 7) zatwierdzenie podziału nieruchomości, w przypadku konieczności dokonania podziału nieruchomości;
- 8) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 31 ust. 1;
- 9) oznaczenie nieruchomości, w stosunku do których decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów ma wywołać skutek, o którym mowa w art. 35 ust. 1;
- 10) oznaczenie nieruchomości, o których mowa w art. 36 ust. 1;
- 11) lokalizację sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich oraz podmorskich kabli i rurociągów za pomocą współrzędnych geocentrycznych geodezyjnych – w przypadku, gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim;
- 12) termin wydania nieruchomości lub opróżnienia lokali i innych pomieszczeń odpowiadający uzasadnionym potrzebom osób, którym przysługuje tytuł prawny do nieruchomości;
- 13) oznaczenie gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów może określać i zawierać warunki wynikające z opinii, o których mowa w art. 15 ust. 3 pkt 5, 9 i 13, jeżeli są one bezpośrednio związane z przygotowaniem i realizacją inwestycji.

3. W przypadku złożenia wniosku, o którym w art. 15 ust. 7, w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów zamieszcza się również odpowiednio postanowienia wymienione w ust. 1, w odniesieniu do inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów.

Art. 21. 1. Z uwzględnieniem art. 3, do inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów, nie stosuje się ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z wyłączeniem art. 57 tej ustawy, który do decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów stosuje się odpowiednio.

2. Ostateczna decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów wiąże właściwe organy przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wojewoda przekazuje niezwłocznie wydaną decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) oraz właściwemu marszałkowi województwa.

3. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów jest wiążąca dla właściwych organów w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

4. Z dniem, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów stała się ostateczna, postępowania zawieszone na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 i 3 umarza się jako bezprzedmiotowe, chyba że inwestycja objęta wnioskiem o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu nie jest sprzeczna z ustaleniami tej decyzji.

Art. 22. Uprawnienia wynikające z ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów podlegają ujawnieniu w księdze wieczystej. Do złożenia wniosków o wpis oraz wykreślenie uprawnienia z księgi wieczystej zobowiązany jest inwestor.

Art. 23. 1. Pozwolenie na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów oraz, w przypadku określonym w art. 20 ust. 3, na budowę inwestycji w zakresie

transportowania węglowodorów wydaje właściwy miejscowo dyrektor okręgowego urzędu górniczego na zasadach i w trybie określonym w Prawie budowlanym oraz w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

2. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów wiąże organ wydający pozwolenie na budowę.

3. Do postępowania w sprawie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów przepisy art. 16, art. 17 oraz art. 19 stosuje się odpowiednio, przy czym, ilekroć w tych przepisach jest mowa o:

- 1) wojewodzie, należy rozumieć przez to dyrektora okręgowego urzędu górniczego;
- 2) ministrze właściwym do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, należy rozumieć przez to Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

4. Ilekroć w przepisach Prawa budowlanego mowa jest o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów.

5. Zmiana oznaczenia w katastrze nieruchomości, dotycząca nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów, dokonana po wydaniu tej decyzji, wynikająca w szczególności z podziału nieruchomości, scalenia i podziału nieruchomości, scalenia i wymiany gruntów lub aktualizacji operatu ewidencyjnego, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

6. Odstąpienie od zatwierdzonego projektu budowlanego, w części dotyczącej projektu zagospodarowania terenu, w zakresie inwestycji, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 11 i 12, nie stanowi istotnego odstąpienia, o którym mowa w art. 36a Prawa budowlanego, o ile nie powoduje zwiększenia obszaru oddziaływania inwestycji. Wyłączenie obowiązku zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę nie zwalnia z obowiązku uzyskania opinii, uzgodnień, pozwoleń i innych dokumentów wymaganych przepisami szczególnymi.

7. W przypadku wykonywania w ramach inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów robót zwolnionych z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, przepis art. 30 ust. 6 pkt 2 Prawa budowlanego w zakresie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stosuje się z uwzględnieniem art. 3 niniejszej ustawy.

Art. 24. 1. W pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów dyrektor okręgowego urzędu górniczego zezwala, w zakresie niezbędnym do

realizacji inwestycji, na usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów. Zezwolenie nie jest wymagane na usunięcie drzew lub krzewów, o których mowa w art. 83 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Do inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów nie stosuje się przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z wyjątkiem art. 84-89 tej ustawy.

2. Wniosek o wydanie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dodatkowo zawiera:

- 1) inwentaryzację znajdujących się na terenie objętym wnioskiem drzew i krzewów, na usunięcie których wymagane jest zezwolenie, z wyszczególnieniem gatunku, obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm oraz przeznaczenia i dotychczasowego sposobu wykorzystania terenu, na którym rosną drzewa i krzewy;
- 2) plan gospodarki zielenią, jako część projektu zagospodarowania działki lub terenu, w którym określa się przyczynę i termin zamierzonego usunięcia drzew lub krzewów, wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy, oraz informacje dotyczące planowanego zastąpienia ich innymi drzewami lub krzewami.

3. Dyrektor okręgowego urzędu górniczego może w pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów nałożyć obowiązek przesadzenia we wskazane miejsce drzew lub krzewów objętych zezwoleniem na usunięcie lub zastąpienia ich innymi drzewami lub krzewami, w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów.

4. Rozstrzygnięcie w sprawie zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów, o którym mowa w ust. 1, lub obowiązku, o którym mowa w ust. 3, dyrektor okręgowego urzędu górniczego podejmuje po uzgodnieniu z wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta zajmuje stanowisko w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisemnego zapytania dyrektora okręgowego urzędu górniczego, przy czym niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako uzgodnienie.

5. Rozstrzygnięcie w sprawie zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów, o którym mowa w ust. 1, lub obowiązku, o którym mowa w ust. 3, w obszarze pasa technicznego określonego zgodnie z art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, dyrektor okręgowego urzędu górniczego podejmuje po uzgodnieniu z właściwym dyrektorem urzędu morskiego. Właściwy dyrektor urzędu morskiego zajmuje stanowisko w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisemnego zapytania

dyrektora okręgowego urzędu górniczego, przy czym niezajęcie stanowiska w tym terminie traktuje się jako uzgodnienie.

Art. 25. Decyzję w przedmiocie pozwolenia na użytkowanie inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów wydaje się w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie w rozumieniu Prawa budowlanego.

Art. 26. 1. Jeżeli przeprowadzenie prac w zakresie wydobywania węglowodorów wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, pozwolenie to wydaje marszałek województwa w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku. W sprawach dotyczących wydania pozwolenia wodnoprawnego nie stosuje się art. 131 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

2. Dla ustalenia stanu prawnego nieruchomości, o których mowa w art. 132 ust. 2 pkt 2 lit. c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, siedziby i adresy właścicieli tych nieruchomości określa się według katastru nieruchomości.

3. W sprawach uzyskania pozwolenia wodnoprawnego art. 17 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

4. Do doręczania wezwań, zawiadomień i pism, które organ lub organ wyższego stopnia jest obowiązany doręczać stronom w toku postępowania, oraz do zawiadamiania stron o wydaniu pozwolenia wodnoprawnego art. 17 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio. Przepisu art. 127 ust. 7a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne nie stosuje się.

5. Marszałek województwa niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego oraz o wydaniu takiego pozwolenia.

6. W przypadku niewydania decyzji w terminie, wskazanym w ust. 1, organ wyższego stopnia wymierza marszałkowi województwa w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

7. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 6.

8. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 27. 1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w odniesieniu do inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów następuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

2. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o wydaniu takiej decyzji.

3. Termin wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wynosi 60 dni od dnia złożenia wniosku.

4. W przypadku niewydania decyzji w terminie wskazanym w ust. 3, organ wyższego stopnia wymierza organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w drodze decyzji karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

5. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 4.

6. Do terminu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Rozdział 4

Przygotowanie i realizacja inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów

Art. 28. 1. Decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, na wniosek inwestora, wydaje właściwy miejscowo wojewoda. Wniosek o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów może odnosić się do całości lub części zadania inwestycyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 12.

2. W przypadku inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów realizowanej na obszarze dwóch lub więcej województw, decyzję o ustaleniu inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów wydaje wojewoda, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część nieruchomości przeznaczonych na realizację inwestycji.

3. Organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody w sprawach lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

4. Wojewoda niezwłocznie zawiadamia organ wyższego stopnia o złożeniu wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów oraz o wydaniu takiej decyzji.

Art. 29. 1. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów wiąże zarządcę drogi wydającego zezwolenie na zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia w pasie drogowym uzbrojenia terenu wchodzącego w skład inwestycji. Zarządca drogi wydaje zezwolenie, w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku.

2. W przypadku niewydania zezwolenia w terminie, o którym mowa w ust. 1, organ wyższego stopnia wymierza zarządcy drogi, w drodze decyzji, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.

3. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 2.

4. Do terminu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od zarządcy drogi.

Art. 30. 1. Przepisy art. 14–27, stosuje się odpowiednio do postępowań prowadzonych w ramach inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, a także innych decyzji wydawanych w związku z realizacją inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów.

2. Organem właściwym do wydania pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów oraz do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 23 ust. 7, jest właściwy miejscowo wojewoda, a organem wyższego stopnia w stosunku do wojewody jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, z zastrzeżeniem, że w sprawach projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz wykonywania innych robót budowlanych na terenie zakładu górniczego zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego wykonują organy nadzoru górniczego.

Rozdział 5

Nabywanie tytułu prawnego do nieruchomości w związku z realizacją inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów oraz inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów

Art. 31. 1. W drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów można ograniczyć sposób korzystania z nieruchomości niezbędnych do realizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, w celu wykonywania przez inwestora uprawnień wynikających z posiadanej koncesji.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się na czas określony w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, nie dłuższy niż określony w koncesji czas trwania fazy wydobywania węglowodorów.

3. Za ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości oraz szkody powstałe na skutek działań związanych z realizacją inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, właścicielom, użytkownikom wieczystym i osobom, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, przysługuje od inwestora odszkodowanie w wysokości uzgodnionej między inwestorem, a dotychczasowym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub osobą, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości. Uzgodnienia dokonuje się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

4. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów stała się ostateczna, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 3, na wniosek strony wysokość odszkodowania ustala wojewoda w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia wszczęcia postępowania. Odszkodowanie powinno odpowiadać wysokości wynagrodzenia za oddanie nieruchomości do korzystania oraz uwzględniać inne szkody związane z jej udostępnieniem.

5. Koszty wyceny szkód ponosi inwestor, a ich wysokość określa wojewoda w decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora.

Zapłata odszkodowania następuje jednorazowo, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja podlega wykonaniu, chyba że uprawniony do otrzymania odszkodowania wnioskuje o inny sposób wypłaty. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania należą się odsetki ustawowe.

6. Strona niezadowolona z przyznanego jej odszkodowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej decyzji o odszkodowaniu, może wnieść powództwo do sądu powszechnego. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 32. 1. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości znajdującej się w liniach rozgraniczających teren inwestycji, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, może żądać, w terminie trzech lat od dnia wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, aby inwestor nabył od niego nieruchomość, jeżeli ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 31 ust. 1, jest ustanawiane na czas dłuższy niż 1 rok lub uniemożliwia dalsze prawidłowe korzystanie w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem. W sprawach spornych orzekają sądy powszechne.

2. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości sąsiadującej z nieruchomością znajdującą się w liniach rozgraniczających teren inwestycji, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2, może żądać, aby inwestor nabył od niego nieruchomość, jeżeli ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o którym mowa w art. 31 ust. 1, jest ustanawiane na czas dłuższy niż 1 rok oraz uniemożliwia temu właścicielowi lub użytkownikowi wieczystemu nieruchomości sąsiadującej dalsze prawidłowe korzystanie z tej nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem. W sprawach spornych orzekają sądy powszechne.

3. Cena nabycia nieruchomości, o której mowa w ust. 1, odpowiada wartości rynkowej praw do nieruchomości, oszacowanej przez rzeczoznawcę majątkowego, ustalonej dla dotychczasowego sposobu zagospodarowania.

4. W przypadku zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 31 ust. 3 lub 4, za okres dłuższy niż do dnia przeniesienia własności nieruchomości, cenę nabycia nieruchomości pomniejsza się o kwotę stanowiącą część wypłaconego odszkodowania za okres od dnia przeniesienia własności nieruchomości do końca okresu ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości.

Art. 33. 1. Inwestor po zakończeniu realizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów jest obowiązany przywrócić nieruchomości, o których mowa w art. 31 ust. 1, do stanu poprzedniego.

2. Jeżeli:

- 1) przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty,
- 2) w trakcie okresu udostępnienia powstały szkody, które nie zostały uwzględnione w odszkodowaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 3 albo odszkodowaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 4,

- właścicielom, użytkownikom wieczystym i osobom, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, przysługuje od inwestora odszkodowanie.

3. Odszkodowanie powinno odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeśli wskutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

4. Decyzję o odszkodowaniu, o którym mowa w ust. 2, wydaje wojewoda w terminie 30 dni, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, lub osoby, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości, złożony po dniu, w którym:

- 1) ustał obowiązek udostępnienia nieruchomości – przypadku określonym w ust. 2 pkt 1;
- 2) powstała szkoda – w przypadku określonym w ust. 2 pkt 2.

5. Koszty wyceny szkód ponosi inwestor, a ich wysokość określa wojewoda w decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Obowiązek zapłaty odszkodowania obciąża inwestora. Zapłata odszkodowania następuje jednorazowo, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja podlega wykonaniu, chyba że uprawniony do otrzymania odszkodowania wnioskuje o inny sposób wypłaty. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania należą się odsetki ustawowe.

6. Strona niezadowolona z przyznanego jej odszkodowania w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej decyzji o odszkodowaniu, może wnieść powództwo do sądu powszechnego. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje wykonania decyzji.

Art. 34. Z dniem doręczenia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w art. 31 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 1, na cele budowlane w rozumieniu Prawa budowlanego.

Art. 35. 1. Właściwy organ w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów lub w pozwoleniu na budowę ogranicza sposób korzystania z nieruchomości objętej decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów przez udzielenie zezwolenia na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesylania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń.

2. W przypadku udostępnienia nieruchomości na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, właścicielowi, użytkownikowi wieczystemu lub osobie, której przysługują inne prawa rzeczowe do nieruchomości, przysługuje od inwestora odszkodowanie, w wysokości uzgodnionej z inwestorem.

3. Jeżeli w terminie 30 dni, licząc od dnia, w którym inwestor zgodnie z decyzją, o której mowa w ust. 1, uprawniony jest do wejścia na teren nieruchomości, nie dojdzie do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, każda ze stron może się zwrócić do wojewody o ustalenie wysokości odszkodowania.

4. Inwestor, niezwłocznie po zakończeniu działań uzasadniających ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany przywrócić nieruchomość do stanu poprzedniego.

5. Jeżeli:

- 1) przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego nie jest możliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty lub
 - 2) w trakcie okresu udostępnienia powstały szkody, które nie zostały uwzględnione w odszkodowaniu, o którym mowa w ust. 3,
- właścicielom, użytkownikom wieczystym i osobom, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe, przysługuje od inwestora odszkodowanie.

6. Decyzję o odszkodowaniu, o którym mowa w ust. 5, wydaje wojewoda w terminie 30 dni, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, lub osoby, której przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do nieruchomości, złożony po dniu, w którym:

- 1) ustał obowiązek udostępnienia nieruchomości – przypadku określonym w ust. 5 pkt 1;
- 2) powstała szkoda - w przypadku określonym w ust. 5 pkt 2.

7. Odszkodowania, o których mowa w ust. 3 i 5, powinny odpowiadać wartości poniesionych szkód. Jeżeli skutek tych zdarzeń zmniejszy się wartość nieruchomości, odszkodowanie powiększa się o kwotę odpowiadającą temu zmniejszeniu.

8. W przypadkach określonych w ust. 3 i 5, koszty wyceny szkód ponosi inwestor, a ich wysokość określa wojewoda w decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Obowiązek wypłaty odszkodowania obciąża inwestora. Zapłata odszkodowania następuje jednorazowo, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja podlega wykonaniu, chyba że uprawniony do otrzymania odszkodowania wnioskuje o inny sposób wypłaty. W przypadku opóźnienia w wypłacie odszkodowania należą się odsetki ustawowe.

9. Strona niezadowolona z wysokości przyznanego jej odszkodowania, o którym mowa w ust. 3 lub 5, w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej decyzji o odszkodowaniu, może wnieść powództwo do sądu powszechnego. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje wykonania decyzji.

10. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii ciągów, przewodów i urządzeń, o których mowa w ust. 1. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej. Przepisy ust. 2 - 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 36. 1. W przypadku, gdy inwestycja w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycja w zakresie transportowania węglowodorów wymaga przejścia przez tereny śródlądowych wód płynących, dróg publicznych, bądź obszary kolejowe, inwestor jest uprawniony do zajęcia tego terenu.

2. Inwestor, nie później niż w terminie 30 dni przed planowanym zajęciem terenu, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia w drodze pisemnej umowy z zarządcą drogi, zarządcą infrastruktury kolejowej lub z właściwym organem, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne, zakres, termin i warunki zajęcia tego terenu, w tym wynagrodzenie z tego tytułu. Zajęcie terenu, o którym mowa w ust. 1, nie wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

3. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia złożenia przez inwestora wniosku o uzgodnienie nie dojdzie do zawarcia umowy, o której mowa w ust. 2, wojewoda, na wniosek inwestora, wydaje w tym zakresie decyzję zastępującą umowę. Decyzja określa zakres, termin i warunki zajęcia terenu, w tym wynagrodzenie z tego tytułu.

Art. 37. Grunty pokryte śródlądowymi wodami powierzchniowymi, stanowiące własność Skarbu Państwa, niezbędne do realizacji inwestycji w zakresie wydobywania lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów oddaje się inwestorowi na czas realizacji inwestycji w użytkowanie, na zasadach określonych w art. 20 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne.

Art. 38. 1. Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zarządzające, na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2014 r. poz. 1153 oraz z 2015 r. poz. 349), nieruchomościami objętymi pozwoleniem na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, jest obowiązane do dokonania wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia w terminie oraz na warunkach ustalonych w odrębnym porozumieniu między Państwowym Gospodarstwem Leśnym Lasy Państwowe a inwestorem.

2. Jeżeli w terminie 30 dni od dnia, w którym wydano decyzję o pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów nie dojdzie do zawarcia porozumienia, o którym mowa w ust. 1, termin oraz warunki wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia ustala wojewoda w drodze decyzji. Organem wyższego stopnia w sprawie, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest minister właściwy do spraw środowiska.

3. Koszty wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnięcia ponosi inwestor.

4. W przypadku lasów pozostających w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, odszkodowania wypłacane na podstawie niniejszej ustawy stanowią środki funduszu leśnego w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

Art. 39. Do gruntów rolnych i leśnych objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów nie stosuje się przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych, z wyłączeniem obowiązku uiszczania należności, opłat rocznych i jednorazowego odszkodowania w razie dokonania przedwczesnego wyrębu, na zasadach określonych art. 12 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Art. 40. Do egzekucji obowiązków wynikających z decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów oraz z decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, decyzji o której mowa w art. 31 ust. 4,

art. 33 ust. 4, art. 35 ust. 3 i 6, art. 36 ust. 3 oraz art. 38 ust. 2, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 41. Organem wyższego stopnia w sprawach określonych w niniejszym rozdziale jest minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, z zastrzeżeniem art. 38 ust. 2.

Rozdział 6

Postępowanie administracyjne związane z przygotowaniem i realizacją inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów, inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów oraz inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów

Art. 42. 1. Decyzje administracyjne, o których mowa w ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Odwołanie od decyzji administracyjnej, o której mowa w niniejszej ustawie, wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji stronie albo w terminie 21 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji.

3. Odwołanie od decyzji administracyjnej, o której mowa w niniejszej ustawie, powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie.

4. Odwołanie od decyzji administracyjnej, o której mowa w niniejszej ustawie, rozpatruje się w terminie 21 dni. Przepisu art. 135 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

5. W postępowaniu przed organem wyższego stopnia oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji, o której mowa w niniejszej ustawie, w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca części inwestycji, nieruchomości lub działki.

Art. 43. 1. Do skarg na decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529 oraz z 2014 r. poz. 543), z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy, z tym, że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;

- 2) skargę rozpatruje się w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

2. Termin rozpatrzenia skargi kasacyjnej wynikającej z realizacji inwestycji wynosi 2 miesiące od jej wniesienia.

Art. 44. 1. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do decyzji, o której mowa w art. 4 ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 1.

2. Do decyzji, o których mowa w art. 31 ust. 4, w art. 33 ust. 4, art. 35 ust. 3 i 6, nie stosuje się art. art. 42 ust. 2-5 oraz art. 43.

Art. 45. Organem egzekucyjnym prowadzącym egzekucję obowiązków wynikających z decyzji administracyjnych wydanych na podstawie niniejszej ustawy jest:

- 1) wojewoda – w odniesieniu do egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym,
- 2) właściwy naczelnik urzędu skarbowego - w odniesieniu do egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 46. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do należności z tytułu kar wymierzanych organowi w przypadku niewydania decyzji w terminie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.¹²⁾).

2. Do decyzji w sprawie kar wymierzanych na podstawie niniejszej ustawy w przypadku niewydania decyzji w terminie, przepisów art. 42-45 nie stosuje się.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 47. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.¹³⁾) w art. 64e w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) pojazdu przeznaczonego do generowania fal sejsmicznych w trakcie badań sejsmicznych wykonywanych na potrzeby realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów w rozumieniu ustawy z dnia o

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289, z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1171, 1215, 1328 i 1644 oraz z 2015 r. poz. 211.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611, z 2014 r. poz. 312, 486, 529 i 768 i 822 oraz z 2015 r. poz. 211.

zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania i transportowania węglowodorów (Dz. U. poz.)
- w zakresie nacisków osi;”.

Art. 48. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 16 i 18, powinien:

- 1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9, 11-13, 15-18a i 22, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane;
- 2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2-9, 11-13, 15-18a i 22, a także decyzji inwestycyjnej, o której mowa w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, jeżeli były już dla danego przedsięwzięcia wydane.”;

2) w art. 72 w ust. 1 dodaje się pkt 22 w brzmieniu:

„22) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, wydawanej na podstawie ustawy z dnia o zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania i transportowania węglowodorów (Dz. U. poz.).”;

3) w art. 75 w ust. 1 w pkt 1:

a) lit. h otrzymuje brzmienie:

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200 i 277.

„h) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w lit. a-g oraz i-k,”

b) dodaje się lit. k w brzmieniu:

„k) inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, o której mowa w ustawie z dnia o zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania i transportowania węglowodorów.”;

4) w art. 80 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, a także, z uwzględnieniem art. 3 ustawy z dnia o zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania i transportowania węglowodorów, dla inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów oraz inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, o których mowa w tej ustawie.

3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin lub koncesji uprawniającej do wydobywania węglowodorów w rozumieniu ustawy z dnia o zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania i transportowania węglowodorów, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 49. 1. W przypadku, gdy lokalizacja inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów przewidziana jest w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy, inwestor w każdym czasie może wystąpić o wydanie:

- 1) pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów w trybie niniejszej ustawy;
- 2) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów w trybie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem, że art. 15 ust. 3 pkt 1, 3, 4, 12 i 17 nie stosuje się;
- 3) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów w trybie niniejszej ustawy, w zakresie skutków, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 7, art. 31 lub art. 35, z zastrzeżeniem, że w takim przypadku:
 - a) wniosek, o którym mowa w art. 15 ust. 1, zawiera dane określone w art. 15 ust. 1 pkt 7-11,
 - b) przepisu art. 15 ust. 3 nie stosuje się.

2. Do postępowań w sprawach dotyczących inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów oraz inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 50. 1. Decyzje wydane na podstawie niniejszej ustawy przed dniem 30 czerwca 2030 r., w tym decyzje o:

- 1) ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów,
 - 2) ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów,
 - 3) pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie wydobywania węglowodorów,
 - 3) pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów
- pozostają w mocy.

2. Do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia utraty mocy przez niniejszą ustawę decyzją ostateczną stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Inwestycje realizowane na podstawie decyzji wydanych po zakończeniu postępowań w sprawach, o których mowa w ust. 2, realizuje się na podstawie przepisów ustawy dotyczących przygotowania i realizacji takich inwestycji, w tym określających obowiązki inwestora po zakończeniu ich realizacji, także po dniu 1 czerwca 2030 r.

4. Do inwestycji w zakresie:

- 1) wydobywania węglowodorów oraz inwestycji w zakresie transportowania węglowodorów, nie zakończonych przed dniem 1 czerwca 2030 r.,
- 2) poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów, nie zakończonych przed dniem 1 czerwca 2030 r.,

- przepisy ustawy dotyczące przygotowania i realizacji takich inwestycji, w tym określające obowiązki inwestora po zakończeniu ich realizacji, stosuje się także po dniu 1 czerwca 2030 r.

Art. 51. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia. .

2. Ustawa traci moc z dniem 1 czerwca 2030 r., z wyjątkiem art. 50.

3. Art. 64e ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym traci moc z dniem 1 czerwca 2030 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYM I REDAKCYJNYM
POD WZGLĘDEM
REDAKCYJNYM

DYREKTOR
Departamentu Prawnego i Procesowego

Małgorzata Moryń
RADCA PRAWNY

NACZELNIK WYDZIAŁU

Michał Wójcik

